

WIELKI POST
KATECHEZA DLA DZIECI ZE SZKOŁY PODSTAWOWEJ kl. III-VI
Autor: s. Małgorzata Prusak SNM NP
Czas trwania: 45 minut

Temat: „WY DAJCIE IM JEŚĆ”.

Cel:

- Ukazać dzieciom znaczenie i sens prośby: „[chleba](#) naszego powszedniego daj nam dzisiaj”.
- Zachęcić do udziału w kolędzie misyjnej, przez którą realizują nakaz Chrystusa: „Wy dajcie im jeść”.

Cele operacyjne:

Wiedza:

- **Uczeń zna problem głodu na świecie.**
- Wymienia perykopy biblijne mówiące o dzieleniu się i pomocy drugiemu człowiekowi.

Umiejętności:

- Uczeń potrafi opisać sposoby pomocy ludziom biednym, głodnym chleba i Boga.

Postawy:

- Uczeń wyraża swoją gotowość do włączenia się w misyjne kolędowanie.
- Podejmuje modlitwę w intencji ludzi cierpiących, wolontariuszy i misjonarzy.

Pomoce:

- plansza (pasek) z czwartą prośbą Modlitwy Pańskiej
- mapa świata
- Pismo św.

Przebieg katechezy:

Modlitwa:

Naszą dzisiejszą katechezę rozpoczniemy modlitwą, którą powtarzają codziennie miliony ludzi na całym świecie. Jest to modlitwa, której nauczył nas Pan Jezus i pozostawił nam ją jako wzór dobrej modlitwy. **Ojcze Nasz...**

I. Wprowadzenie

Zastanówmy się wspólnie, o co prosimy Boga w tej modlitwie. Przeanalizujemy krótko, czego dotyczą nasze prośby skierowane do Niego.

Pierwsze 3 prośby dotyczą spraw wiecznych:

- święć się imię Twoje
- przyjdź Królestwo Twoje
- bądź wola Twoja jako w niebie tak i na ziemi

Następne 4 prośby dotyczą spraw doczesnych:

- [chleba](#) naszego powszedniego daj nam dzisiaj
- odpuść nam nasze winy, jako i my odpuszczamy naszym winowajcom
- nie wódź nas na pokuszenie
- ale nas zbaw od [złego](#).

Dzisiaj w szczególny sposób zatrzymamy się nad 4 prośbą: (przypinamy jej tekst na tablicy) [chleba](#) naszego powszedniego daj nam dzisiaj.

Chleb to podstawowy pokarm, który towarzyszy nam na co dzień. Tak bardzo przyzwyczailiśmy się do niego, że w naszych prywatnych modlitwach raczej o nim nie pamiętamy. Zwracając się z prośbą do Boga, wymieniamy częściej inne nasze potrzeby- nowy telefon, rolki, rower, komputer itd. Gdy oglądamy reklamy w telewizji, czy w gazetach, to widzimy raczej serki, jogurty, czekoladki i inne smakołyki a nie chleb. Dla większości z nas nie jest on czymś atrakcyjnym.

Są jednak na świecie ludzie, dla których chleb jest czymś wymarzonym, oczekiwanym, wielkim smakołykiem i ogromną tęsknotą. Są na świecie ludzie , którzy dniem i nocą śnią o chlebie, ponieważ nie mają ani jednej kromki do jedzenia.

- Czy potrafilibyście wskazać na mapie świata te rejony, gdzie ludzie cierpią z powodu braku chleba?

- dzieci (lub katecheta) wskazują na mapie rejony głodu. Są to tereny Afryki, Azji, w mniejszym stopniu także Ameryki Południowej. Obszary, w których problem głodu przybiera największe rozmiary, leżą najczęściej w [strefie międzyzwrotnikowej](#). Najbardziej odczuwalny jest on w takich krajach jak: [Etiopia](#), [Somalia](#), [Sudan](#), [Czad](#), [Bangladesz](#), [Indie](#), [Pakistan](#), Afganistan, [Kambodża](#), Korea Płn., [Chiny](#) .

- Czy potraficie powiedzieć, jakie są powody takiej sytuacji?

- Dzieci najczęściej wymieniają wojnę, suszę, klęski żywiołowe.

Katecheta zwraca uwagę na to, że na świecie jest dość chleba dla wszystkich ludzi. W Ameryce i Europie Zachodniej spichlerze pęcznią od nadwyżek zboża. Wielu ludzi w tych krajach choruje z przejedzenia, podczas gdy inni umierają z głodu. Problem polega na tym, aby ci , którzy mają chleba w nadmiarze, umieli podzielić się z tymi, którym go brakuje.

II. Wymiar biblijny

Pan Jezus wielokrotnie wzywał nas do tego, byśmy potrafili zauważyć potrzebującego człowieka i zaradzali jego potrzebom na miarę swoich możliwości. Kto z was potrafi przypomnieć, które ze słów Pana Jezusa mówią o pomocy drugiemu człowiekowi i dzieleniu się z innymi?

- Dzieci (lub katecheta) wymieniają: Przypowieść o bogaczu i Łazarzu, opis sądu ostatecznego z nakazem Pana Jezusa: „głodnych nakarmić”, rozmnożenie chleba z poleceniem Pana Jezusa: „Wy dajcie im jeść”.

To ostateczne wydarzenie odczytujemy z Pisma św. (Mt 14,13-21; Mk 6,32-44; Łk 9,10-17; J 6,1-13).

Cud rozmnożenia pięciu chlebów dla tysięcy ludzi dokonał się przez ręce człowieka. Pan Jezus podawał chleb głodnym ludziom rękami apostołów. I tak jest od stworzenia świata - Bóg ratuje ludzi rękami drugiego człowieka. Noe buduje Arkę, na której dokonuje się ocalenie od wód potopu. Abraham urządza wieczerzę, która staje się momentem ujawnienia zamiaru zniszczenia Sodomy i Gomory. Józef, sprzedany w niewolę, ocala pokolenia Jakuba od głodu. Eliasz posłany zostaje do wdowy i jej syna w Sarepcie Sydońskiej, aby ocalić ich od głodowej śmierci. Bóg działa przez człowieka i w człowieku odnajduje skuteczne narzędzie pomocy.

Pan Jezus uczy nas w tej historii, że nawet nasze „niewiele”, które chętnie ofiarujemy Bogu i drugiemu człowiekowi z miłością i dobrocią, może zamienić się w pokarm, który zaspokoi głód wielu ludzi.

Musimy jednak pamiętać, że prośba o chleb dotyczy nie tylko tego chleba, który codziennie jemy, ale także innych dóbr, które są nam potrzebne do życia i rozwoju. Pamiętajcie na pewno słowa Jezusa, że „nie samym chlebem człowiek żyje, lecz każdym słowem które pochodzi z ust Bożych” (Mt 4, 4). Na ziemi panuje (...) **głód słuchania słów Pańskich**. Dlatego właśnie specyficznie chrześcijański sens tej czwartej prośby dotyczy także Chleba Życia: słowa Bożego przyjmowanego w wierze, oraz **Ciała Chrystusa przyjmowanego w Eucharystii**” (por. KKK 2835). W tym znaczeniu „Chleb powszedni” oznacza sprawowaną i przyjmowaną każdego dnia Eucharystię, która „jest naszym chlebem codziennym” w drodze ku życiu wiecznemu.

Co jeszcze mamy na myśli, prosząc o chleb powszedni i myśląc o milionach ludzi, którzy są go pozbawieni?

- dostęp do szkolnictwa
- dostęp do pomocy medycznej

Zastanówmy się wspólnie, co my możemy zrobić, aby spełnić nakaz Pana Jezusa: „Wy dajcie im jeść”? Jakie formy pomocy są dla nas dostępne, co proponuje i podpowiada nam Kościół święty?

- Dzieci wymienia z pewnością różnego rodzaju zbiórki pieniędzy, ubrań, artykułów spożywczych czy szkolnych. Należy zwrócić ich uwagę na **konieczność modlitwy**, która ma wspierać ludzi, którzy bezpośrednio niosą pomoc cierpiącym na skutek głodu, chorób, różnych klęsk.
- Szczególną uwagę należy zwrócić na **modlitwę za misjonarzy**, którzy zaspokajają głód słowa Bożego i Eucharystii i liczą na naszą solidarność w modlitwie.

Zapis w zeszycie:

W modlitwie, której Chrystus nauczył swoich uczniów, pojęcie chleba oznacza wszystkie dobra, które są nam niezbędne do życia i rozwoju. Trzeba, abyśmy prosili Jezusa nie tylko o chleb powszedni dla siebie, ale i dla innych ludzi, oraz o umiejętność dzielenie się ze wszystkimi, którzy są w potrzebie.

Zakończenie

Pewien rolnik – jak opowiada legenda hinduska – niósł na plecach worek pełen pszenicy. W drodze spotkał Boga.

– Podaruj mi trochę ziarna – poprosił go Wszechmocny. Chłop wyciągnął jedno ziarenko i dał je Bogu. Stwórca potrzymał ten dar przez chwilę w dłoni i zwrócił Hindusowi. Zdumiony człowiek spostrzegł, że ziarno jest... złote. Jeszcze długo, długo po tym wydarzeniu wyrzucał sobie swoją chciwość.

Modlitwa

Na koniec katechezy prosimy Pana Jezusa:

- abyśmy mieli otwarte oczy i serca,
- abyśmy nie żalowali swojego czasu i sił na pomoc innym,
- abyśmy umieli się dzielić z tymi, którzy mają mniej od nas.

*Nie żałuj nigdy pomocnej dłoni
Gdy plecy brata ciężar uciska
Trzeba niedoli przyjrzeć się z bliska
Żle, gdy kto tylko za szczęściem goni*

*Nieś między głodnych kawałek chleba
Między cierpiących - słowa pociechy
Pomiędzy smutnych – jasne uśmiechy
Grzesznym pokazuj drogę do nieba*

*Nie dla zapłaty to czyni, z prostotą
Ale bądź dumny, jeśli się zdarzy
Wywołać uśmiech na brata twarzy
Co zachmurzone było zgryzotą*

*Z takich uśmiechów, choć po iskierce
Rozbłyśnie płomień dziwnej jasności
Niechże obudzi światłem miłości
Tych biednych, którym wystygło serce...*

